

บทที่ 4

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

จากการศึกษาผลของระดับการเนื้อในเมล็ดปาล์มน้ำมันในอาหารข้าว ต่อปริมาณการกินได้ การย่อยได้ กระบวนการหมักในกระเพาะรูเมน และสมดุลในโตรเจนในเพศ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. เพาะที่ได้รับอาหารข้าวที่ประกอบด้วยการเนื้อในเมล็ดปาล์มน้ำมันที่ระดับ 15, 25, 35, 45 และ 55 เปอร์เซ็นต์ มีปริมาณการกินได้ไม่แตกต่างกัน ในขณะที่เพศกลุ่มที่ได้รับอาหารข้าวที่ประกอบด้วยการเนื้อในเมล็ดปาล์มน้ำมันในอาหารข้าวที่ระดับ 45 และ 55 เปอร์เซ็นต์ มีสัมประสิทธิ์การย่อยได้ของ วัตถุแห้ง อินทรีย์วัตถุ โปรตีนรวม ผนังเซลล์ และลิกโนเซลลูโลส ปริมาณอินทรีย์วัตถุที่ย่อยได้ ปริมาณโปรตีนรวมที่ย่อยได้ และพลังงานที่ใช้ประโยชน์ได้ ต่ำกว่า เพาะที่ได้รับอาหารข้าวที่ประกอบด้วยการเนื้อในเมล็ดปาล์มน้ำมันที่ระดับ 15, 25, และ 35 เปอร์เซ็นต์ อ่อนไร้ค่าตาม การใช้กากเนื้อในเมล็ดปาล์มน้ำมันทุกระดับ ไม่ส่งผลกระทบต่อการใช้ประโยชน์ของไนโตรเจน

2. เพาะที่ได้รับอาหารข้าวที่ประกอบด้วยการเนื้อในเมล็ดปาล์มน้ำมันที่ระดับ 15, 25, 35, 45 และ 55 เปอร์เซ็นต์ มีอุณหภูมิ ความเป็นกรด-ค้าง ปริมาณกรดอะซิติก กรดโพธิอินิก และกรดบิวทิริก ในของเหลวจากกระเพาะรูเมน จำนวนประชากรของแบคทีเรีย โปรดิชั่ว และ ชูโอสปอร์ของเชื้อราในของเหลวจากกระเพาะรูเมน ความเข้มข้นของกลูโคสในกระแสเลือด ความเข้มของยูเรีย-ไนโตรเจน และปริมาตรเม็ดเดือดแดงอัคแน่น ไม่แตกต่างกัน แต่การใช้กากเนื้อในเมล็ดปาล์มน้ำมันในอาหารข้าวที่ระดับ 45 และ 55 เปอร์เซ็นต์ ส่งผลให้ความเข้มข้นของกรดไขมัน-ที่ระเหยง่ายทึ่งหมวดในของเหลวจากกระเพาะรูเมน ($P<0.05$) ต่ำกว่า เพาะที่ได้รับอาหารข้าวที่ประกอบด้วยการเนื้อในเมล็ดปาล์มน้ำมันที่ระดับ 15, 25 และ 35 เปอร์เซ็นต์

ดังนั้นจึงสามารถใช้กากเนื้อในเมล็ดปาล์มน้ำมันในอาหารข้าวได้ 15-35 เปอร์เซ็นต์ สำหรับเสริมให้แก่เพาะลูกพืชพื้นเมืองไทย x แองโกลนูเบียนที่ได้รับหญ้าพลีแคททูลั่น แห้ง โดยไม่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการกินได้ การย่อยได้ กระบวนการหมักในกระเพาะรูเมน และ สมดุลในโตรเจน ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งในการนำผลผลิตได้จากโรงงานอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มน้ำมันที่ภาคใต้มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของระดับการเนื้อในเม็ดป้าล์มน้ำมันในอาหารข้นต่อการใช้ประโยชน์ได้ของโภชนาะ และนิเวศวิทยาในระยะเพาะรูmenของแพะลูกผสมพื้นเมืองไทย x แองโกลนูเบียน ดังนั้นเพื่อให้มีข้อมูลที่ชัดเจน และใช้ในการประกอบการตัดสินใจ ในการใช้กากเนื้อในเม็ดป้าล์มน้ำมันในสูตรอาหารข้นสำหรับแพะลูกผสมพื้นเมืองไทย x แองโกลนูเบียน ควรมีการศึกษาสมรรถภาพการผลิต ต้นทุนในการเลี้ยง และคุณภาพซากของแพะเพศผู้หลังหย่านม โดยใช้อาหารข้นที่ประกอบด้วยกากเนื้อในเม็ดป้าล์มน้ำมันที่ระดับ 15–35 เปอร์เซ็นต์ รวมทั้งวิเคราะห์ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในสภาพฟาร์ม หรือการเลี้ยงของเกษตรกรต่อไป

Prince of Songkla University
Pattani Campus